

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 forint; félévre 3 forint 50 kraj-
nyegedévre 1 forint 80 kraj-
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kraj. (1—10 sor
helye 40 kraj.) Nagyobb és többszöri hirme-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kraj-
Nyílt-tér sora 10 kraj.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

56. szám.

Brassó, Szombat, május 15-én.

II. évfolyam 1886.

Brassó, 1886. május 15.

A „Nemzet” május 12-iki számának élén gr. B. A. aláírással egy cikk jelent meg, nagy alaposítással tárgyalva azon hátrányokat, melyek a romániai vám-szerződés azon nem kötése esetében hazánk és külö-nösen ezen keleti határszél iparát érintik. A minden részében figyelemre méltó cikk gondoskodni kíván mentő eszközről, a midőn még van idő hozzá. Írója viszonyainkat s a helyzetet minden részében alaposan ismerő férfiú, a ki rövid ittléte óta már nem egy izben adta fényes jelét annak, hogy iparunkért tenni akar, tenni tud s tenni fog. Az eszme, melyet meg-pendit, az irány, melyet kijelöl, bizonyára komoly megfontolás tárgyát képezendi illetékes helyen. Rég volt alkalmunk napilap hasábjain ily gyönyörű, min-den hangzatos phrázistól ment cikket olvasni. De ítéljen a fölött maga az olvasó, kinek ezen valóban szép cikket egész terjedelmében bemutatjuk, fenn-tartván magunknak, hogy arra legközelebb bővebben visszatérjünk.

A Bukarestből érkező hírek mind több valószínűséget nyújtanak arra nézve, hogy ez-uttal a vámszerződés Romániával nem fog létrejönni. Ugy látszik, hogy Románia vona-kodása a legtöbb kedvezményi clausula, vala-mint az állategészségügyi rendszabályok kér-déseiben, nemcsak alkudozási manőver, hanem valószínű áthidalhatatlan nehézségeket képez, és ezért nagyon időszerű dolog a szerződés nélküli állapot lehetőségeivel szemben már mostan állást foglalni és programot alkotni arra nézve, hogy mely módok által lehet azon érdekeken segíteni, melyeket ezen állapot fe-nyegtet.

Az nem mondható, hogy monarchiánk kormányai vagy közvéleménye a szerződés megkötésével szemben elfogultságot mutattak. Ellenkezőleg nálunk megvan a hajlam méltá-nyos feltételek mellett a szerződés megkötésére; sőt a román kormány is inkább közeledési szándékot jelzett az utóbbi időben; de a ro-mániai ellenzék által már évek óta folytatott agitáció az osztrák-magyar monarchiával kö-tendő vámszerződés megkötése ellen — most termi meg gyümölcsseit, s mint látjuk, minden jel arra mutat, hogy a legközelebbi időben, tehát már június 1-én, szerződésnélküli állapo-tunk leend, illetőleg az autonom tarifák lép-nek életbe.

A második kérdés mostan már az: vajjon nyílt vámháborút fogunk-e egymással folytatni, a melyben érdekeink kölcsönös sértése által igyekeznünk engedékenységre hangolni egymást; vagy pedig ez állapot kevésbé akut jellegű fog öltetni, de közvetve mégis ugyan egyre megy ki, ugyanis arra, hogy iparczikkeink bevitele s Románia nyersterményeinek beho-zatala korlátozva leend.

Midőn a román piac elvesztéséről van szó, ez érezhető csapás az osztrák nagyiparra nézve, de ez piacának csakis egy kis részét vesztí; kis mértékben sujtatik fővárosunk fej-lődésnek indult ipara is. De egészen máské-p áll a dolog az Erdély délkeleti részén mostan is nehézséggel küzdő iparra nézve, mely ez által majdnem egész eddigi piacától fosztatik meg s a legerősebb krízisnek megy elejébe, ha az állam minden rendelkezésére álló eszközök-kel nem siet támogatására.

Az erdélyi ipar nem nagy gyáripár a szónak európai értelmében; de tévednek azok is, kik azt házi-iparnak hiszik és mint ilyent fentarthatlannak ítélik.

Az egy szerény tőkével és hitellel bíró decentralizált gyári ipar, de a mely fejlődés-képes. Hiszen gyártmányainak minőségéről s használhatóságáról előnyösen győződhetett meg a tavalyi országos kiállítás minden látogatója.

Ezen iparnak, ha elveszti Romániát, új piacot kell találni. Ez idő szerint Bulgária lenne ezen piac, a mely legalkalmasabban kárpótolhatná Romániáért.

Eddig is jutott oda Románián át megle-hetős mennyiségű erdélyi magyar gyártmány, de újabb időben a politikai lendület, a mely mindig kulturai fejlődést szokott maga után vonni, a fogyasztó-képességet biztosan fokozni fogja, a 2.000.000 bolgár nép igényei ugyanazok, mint a szomszéd Románia népének igényei s e szerint sem a távolság, sem a piac természet nem lenne akadály. Nem képeznének akadályt a vámviszonyok sem. Bulgáriával szemben monarchiánknak még a török vámszerződés 8 százalékos tétele van érvényben, — így tehát könnyű lenne Románián át per Ruscuk vagy Galacz a bolgár piacot felke-resni. De miután tapasztaltuk eddig is, tehát a szerződéses állapot idejében is, hogy a ro-mán vasutak és hatóságok minő vexatōrius elbánást tanusítottak bevitelünkkel s talán még

inkább átvitelünkkel szemben, a melynek fon-tosságára, közbevetőleg legyen mondva, nálunk a kellő súlyt még nem fektetik, nem lehet ki-látásunk arra, hogy a rövid utat használhas-suk, — lehetővé kell tehát tenni a hosszabbik utat s ez nem más, mint a magyar államvas-utak a Dunáig s ezen le. Az első segítség lenne tehát egy olcsó tarifa az ország keleti részeiből a Dunáig. Ez másfelől azt is ered-ményezné, hogy az egész Alföld, a mely ed-dig legnagyobb részben Ausztria iparczikkeit fo-gyasztja, posztó- és bőrtör- és részben faneműben az erdélyi ipar gyártmányait is igénybe kez-dené venni s viszont azon nyersanyagokat, a melyeket azon iparosok eddig Romániából s azon át Bessarabiából hoztak, ezentul az Al-földről szerezhetnék be.

A kereskedelem a megszokott utakról csak nehezen terelhető el s új utakra még nehe-zebben határozza el magát kényszerítő ok vagy kedvező feltétel nélkül. Így tehát az olcsó ta-rifa által kell az államnak megadni az utmu-tatást s a lehetőséget a mentő út követésére.

Egy másik mód is van hazánk iparának támogatására e válságos helyzetben.

Az országgyűlésen, sajtóban, megyei és iparos gyűléseken sok alkalommal fel lett már vetve eme kérdés, hogy az állam s főkép a katonai kincstár vegye a honi ipart nagyobb mértékben igénybe, mint eddig.

Az egészen méltányos követelmény, hogy ha az országnak van olyan ipara, mely szá-lítóképes, azt az állam megfelelő arányban igénybe is vegye, s így az adófizetőket köz-vetve támogassa. — Az ország védképességét is fokozza az, ha az állam egész területe vagy legalább több része bir iparral és képes a had-sereg felszerelési szükségét fedezni; ez sokkal szerencsésebb helyzet, mint hogyha az ország egyik része adja az ember és pénz kontingenst s a felszerelés csak egy kis résztől kerül. Ezért egészen helyes — a honvédségnél már majd-nem teljesen érvényesült azon törekvés, amely oda céloz, hogy a hadsereg felszerelésének szükségét decentralizáltassanak. Ezt rögtönözni nem lehet, de örökre elodázni még nagyobb hiba lenne. Mostan eme követelményt még inkább indokolja azon szorult helyzet, a melybe honi iparunk a román piac elvesztése folytán jut és azt hiszem, helyes ha erre utalok, mint

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Ha a nap...

Ha a nap, úgy történetből csupán,
Nem jönne fel az ég boltozatán;
Mint pöffeszkedne akkor
A holdogtalan bagoly:
Szemének sárgás fényivel,
Azt hiszi, napot képvisel. —

... ly ...

Modern szerelem.

Szeretlek, szeretlek,
Mint galamb a buzát;
Szeretlek, szeretlek,
Mint akár az anyád.

A galamb a buzát
Csak azért szereti:
Ha éhes, a begyét
Avval megtömheti.

Szeretlek, szeretlek,
Hogy ki nem mondhatom:
Megtöméd a zsebem?
Bankókkal, angyalom.

A kincskeresők.

— Beszély. —

Az 1357. év egy szép őszi délutánján magányos vándor haladt a thüringiai erdő egyik völgyében. Tes-tén meglehetősen kopott gyapjuszövet ruha, mely sza-bása és diszítése után ítélve, egykor igen drága lehe-tett, most azonban szinehagyott, elrongyosodott volt. Fekete fűrtös fejét széles karimájú nemez-kalap fődte, beárnyékolva megbarnult arca felső részét, melyből két sötét barna szem csillogott ki s mely barna sza-kállal volt környezve. Jobbjában a barna férfiú hosz-szu, vassal kiveret botot, tartott övében tör s kard he-lyett tarsolyában kis kalapács volt.

Midőn az idegen egy a völgyben elterülő rét mellett haladt el, a melyen néhány tehén legelt, ezek egyike, megjedve az idegen férfiutól, az erdőbe akart szökni. A tehénőrző legény egy követ hajított utána, hogy így visszahajtsa azt. A kő tulrepült az állaton s a vándor kalapját találva, leütötte azt fejeéről. Ká-romkodva hajolt ez alá, felveendő kalapját. Ekkor sze-me hirtelen a köré esett, mely a kis szerencsétlensé-ge okozta, megragadta azt hévvel, megnézte figyelme-sen, széthasította kalapácsával, ismét gondosan meg-vizsgálva.

Ezalatt odaérkezett a legény s engedelmet kért ügytelenségeért. A vándor haragja elpárolgott, sőt ő nagyon vidám kezdett lenni. Kikerdezte a legényt a

völgy, helység s hegység neve után. Folytatta utját a réten, hol még több hasonló kövecs feküdt; megnézte a hegyoldalt, melyen ezeknek aláhullani kellett, álta-lában pedig szemügyre vette az egész vidéket. Az-után az oldalán függő bőrtáskába téve a kődarabokat, levágott egy fenyőágot s így szolt a legényhez:

„Fü! te egy követ dobtál tehened ntán, mely többet ér, mint egész tehened szőröstül-bőröstül!”

Majd vigan intett a fiúnak s tovasietett, csak-hamar eltűnve a völgy egy kanyarulatánál.

Egyike volt azon többnyire Velenczéből szár-mazó olaszoknak, kik akkortájt évenként megjelentek Németországban, különösen Thüringiában, hogy ott arany után ássanak, melynek létezéséről az ottaniak semmit sem tudtak.

Bagliano Guiseppe — ez volt neve a vándor-nak — már évek óta folytatta ezt mesterségét a és csaknem minden ősszel dus keresettel tért haza. A mit azonban nyáron át keresett, az télen kártya és henyé életmód mellett ismét elfogyott, úgy hogy kö-vetkező tavasszal ismét üres zsebekkel köszöntött be Németországba.

A mint a tél elmúlt, csakugyan megjelent ismét Steinheidban, magával hozva még két társát. Mert azon meggyőződésre jutott, hogy sokkal előnyösebb, ha többen egyesülnek s egyaránt támogatják, semmint ha egynek egyedül kell minden munkát elvégezni.

második módra, a melylyel a válságon leg-
alább némileg könnyíteni lehetne.

Az nem valószínű, hogy a feszült viszony
és a vámháboru Romániával tartós legyen.
Azt is hiszem, hogy Románia többet fog ve-
szíteni vele, mint monarchiánk. De amaz ipa-
ros telep, mely a keleti Kárpátok tövében
századokon át létezett s jelenleg is csiráját
képesi nagyobb, egy rövid vámháborut
csakis úgy bír elviselni, ha kellő támogatás-
ban részesül. Ezt a kérdést kívántam a kellő
időben szőnyegre hozni mint olyant, amely
habár localisnak mondható, de az egész or-
szág érdekével nem hogy ellentétben állana,
hanem ezzel teljesen azonos.

A kérdés a jelzett orvosszerek által bizo-
nyára nincsen kimerítve. Vannak még más
módok is, amelyek célra vezetnek, de azt
hiszem, hogy ezek, a melyeket főntebb jelez-
tem, az állam egyenes megterhelése nélkül
a bajon nagy mértékben segíthetnének és ezek
nélkül más módzatok is alig fognak hatéko-
nyaknak bizonyulni. S ezért legyen szabad
remélni, hogy e sorok nem maradnak elhangzó
szó a pusztában.

Gr. B. A.

Belföld.

A román vámszerződés iránti tárgyalások hajó-
törést szenvedtek. Bukarestből vett jelentés szerint az
osztrák-magyar delegátusok már vissza is utaztak. —
Tegnap, pénteken már városunkban érkeztek. Szerk.)
Románia magatartása lehetetlenné tette a tárgyalások
folytatását. Kiszivárgott hírek azt bizonyítják, hogy
Románia teljesen jogosulatlan követelésekkel lépett
föl. Mindjárt a tárgyalások elején éles ellentét nyilván-
ult a legtöbb kedvezményi kérdés ügyében. A román
kormány ugyanis a legtöbb kedvezményi jogot nem
akarja megadni monarchiáknak. Természetes, hogy
az osztrák-magyar küldöttek ez ellen tiltakoztak. Ép
ugy visszautasították a román küldöttek azon köve-
telését, hogy a vasuti tarifák, a hajózás, a konzuli
képviselő stb. kérdéssel ne vonassanak a jelenlegi
tárgyalások körébe, hanem későbbi megállapodások
számára tartassanak fön. — Végre az oláh megbizot-
tak azzal a követeléssel állottak elő, hogy a most
megújítandó kereskedelmi- és vámszerződés érvényte-
lenné váljék azon pillanatban, melyben monarchiánk
elrendelné a határzárt a román marhára nézve. Hogy
ily követelésekkel szemben monarchiánk komoly tár-
gyalásokba nem bocsátkozhatik, az e szerint csak
természetes. A baj különösen reánk határszéliekre
igen nagy, de nem legyőzhetetlen. Egyelőre utalunk a
lapunk élén álló gyönyörű cikkben megpendített esz-
mére s irányra.

Országgyűlés. A képviselőház jun. 12-én elin-
tázta a népfölkelésről szóló törvényjavaslat hátralevő
szakaszait. Azután Horváth Gyula terjesztette elő in-
terpellációját az erdélyi hitelviszonyok ügyében,
melyre Tisza miniszterelnök nyomban válaszolt. Hor-
váth Gyula válasza és a miniszterelnök végszava
után a ház többsége tudomásul vette a miniszteri
választ. Pénteken a póthitel-törvényjavaslat került na-
pirendre.

Társainak egyike Comino Filippo, a ki — ha-
bár ép oly vad külsejű mint Guiseppe csendes, be-
csületes ember volt, és szegény anyját oly busásan
látta el, hogy nem kellett neki idegenek számára
dolgoznia. A másik, Brentano Giacomo, fiatal, huszon-
három éves legény, kinek üde arcát kis bajusz díszí-
tette. Ez egy meglehetősen jómódu velencei arany-
míves fia volt, a kinek mesterségét is tanulta. Szülei nem
akarták őt elengedni a barbár Németországba. De
Guiseppe, a ki most már kísérletet akart tenni, a
nyert aranyat megtisztítására idegen elemektől, hogy
annál jobban értékesíthesse azt s ezért szükségét
érezte a fiatal szakértőnek, annyit beszélt ennek a
szakértőnek, a gazdag keresetről, a szabad életéről és
nagy városokról, melyeken keresztül utaznak, hogy
elvégre Giacomo legyőzte szülei akaratát s vele ment.

A három társ az erdőben fatörzsekből kis há-
zat épített magának, melyet nagy fahéjakkal fedtek be
s miután így lakásról gondoskodtak, néhány hetet az-
al töltöttek el, hogy a patak azon helyein, hol a víz
kis esést képez, az ezek alatt összegyűlt homokot s
kovát kimossák, kiválasztandó az azokban lévő ara-
nyat. Midőn a leggazdagabb helyek ki lettek aknázva
Guiseppe ismét felkereste a rétet, melyen legelőször
találta az arany tartalmu követ. Ott a kincskeresők
megvizsgálták a hegy mindkét oldalát s úgy találták,
hogy abban mintegy négy láb széles aranytartalmu
ér vonul el északkeleti irányban.

(Folytatása következik)

Külföld.

A görög kérdés. A lefegyverzés fogenatosítására
a következő miniszterium alakult: Kormányelnök és
igazságügyér Viluis, külügyér: Juristis, hadügyér:
Petnezas, pénzügyér: Augerinos, tengerészeti: Miaules,
belügyér: Papigopulos, közoktatási: Venizelos. — A
lefegyverkezést még nem kezdték meg. A kamara ösz-
szeülése utánra hagyták, mely haladéktalanul össze-
hívatik.

Az angol-ir kiegyezés. Gladstone nyilatkozata
folytán az ir home rule-törvényjavaslatot ellenző sza-
badelvűek száma jelentékenyen megsaporodott. Ha,
a mint az föltehető, a kormányelnök kimondta volna
utolsó szavát, ő miután Chamberlain kívánságát nem
teljesítette, többségre nem számíthat. A home rule-
törvényjavaslat elvetése, vagy visszavonása pedig ok-
vetlenül a miniszterium lemondását involválja.

Res saxonicae.

„Kicsike“ nagyon a „Brassó“, nem jut hely min-
dennek. Így maradt mára ez a rovatunk is, hogy
szenteljünk néhány sort a helybeli német kollégánk-
nak. Még mult évi december hóban jelent meg Ko-
lozsvárt Ürmössy Lajostól egy röpirat, melyben tár-
gyalja az erdélyi nemzetiségeket.

Ezzel foglalkozott most hat cikkben a „Kron-
städter Zeitung.“ Reprodukálta a röpirat feltűnőbb
helyeit. Persze csak azokat, melyek neki tetszettek.
Azután polemizált vele. Ez mind nem érdekelt. A vége
azonban, ott a hol az író konkrét javaslataival fog-
lalkozik, nem érdektelen.

Mi magunk sem értünk mindenben egyet Ürmössy
urral, de még kevésbé a „Kr.“-rel. Azt ajánlja Ür-
mössy, hogy nevezzen ki a kormány minden nemze-
tiségi iskolához egy állami tanárt, a ki közvetlen
felügyeletet gyakoroljon a felett s ha agitációnak jó
nyomára, csukják be végleg az iskolát. — Erre azt
mondja az atyafi, hogy „ez mindenesetre hathatós
szer lenne. Akár volna agitáció, akár nem, öt év
mulva nem léteznék többé nem magyar gymnasium.
A despotikus Oroszország oroszító rendszabályai
ehhez képest valóságos tréfa.“

Nevetséges dolog! Semmi szükség Ürmössy ur
indítványára. Itt a tankerületi főigazgatók, majd el
végzik ezek az agitáló iskolák bajait. De a „Kr.“
is bírhatna annyi észszel, hogy ezt subjektív nézetnek
vegye s nem nagy horderejű dolognak. Kár ilyesmire
elfecsérelni munkát és időt. — Ebben tehát egyikök-
nek sincs igazuk. Mert a magyar nemzet nem akarja
megfosztani iskoláitól a nemzetiségeket. — Sőt ellen-
kezőleg, örvendünk, ha iskoláik emelkednek. De nem
örvendünk, ha Magyarországon phrázisnak bélyegzi
valaki azt az állítást, hogy itt magyar kenyeret eszik,
— mint teszi a „Kr.“ Pedig kérem, ez magyar ke-
nyér! Hiába mondja, hogy: „a szász csak a maga
szász kenyerét eszi, melyet arcza verejtékével becsü-
letesen szerzett.“ Már kérem, — ez nem igaz. Becsü-
letesen szerzi kenyerét a szorgalmas szász nép, az
igaz, de szerzi magyar földből s magyar földön, ma-
gyar törvények védelme alatt s így ez csak magyar
kenyér marad. Ha szász kenyeret akar enni, tessék
neki a nagy (!) Saxoniába menni. No de ez még
hagyján. Hanem a szó legteljesebb értelmében perfidia
s malicezia kell ahhoz, azt állítani, hogy: „E haza
összes nemzetiségeinek kenyerét eszi a kormány s an-
nak közegei, a kik nem ritkán minden mást inkább
érdemelnék meg, mint a mi kenyerünket.“

Hidegvérrel szoktunk írni, de a legjobb akarat
mellett is fel kell lázadni a leghékesebb természetnek
is, mikor ily arczátlanságot nyomtatva lát. — Ki be-
szélhet így? Csak műveletlen ember. A hol a művelt-
ségnek csak nyoma van, onnan ilyen beszéd ki nem
kerül. Ez jele annak, hogy az illető maga „nem ér-
demli meg a kenyeret“, melyet eszik.

Ugy bizony! Tessék tisztességet tanulni s azután
ujságíráshoz fogni. Nézzé csak meg a „Kr. Ztg.“ a
szebeni „Tageblattot.“ Az oly ultra szász lap, a minő
több nincs. De vajjon talál-e abban ily minden tisz-
tességről megfélemedezett kitételeket, hogy a kormány
és közegei nem érdemlik meg a „mi kenyerünket.“
És az az ember, a ki ezt írja, még mer a kormány
közegei ele lépni! Persze, akkor alázatos, megjuhá-
szosodott!

Ám jó, csak beszéljenek ők így. Lesz még szőlő
és lány kenyér. Majd megetjük akkor velők. Ugy
mint Popp Pacurar urral. Régen megérdemelték volna
már azt a kenyeret ők is. — Ugy bizony!

Ezzel pedig mára végeztünk az atyafival. Pedig
volna még anyag elég reá. De félünk, hogy ily disz-
tinkciók kihozhatnának hidegvérűségünkől s a megsér-
tett nemzeti büszkeség utat keresne magának. Ezt nem
akarjuk. Tehát akaratunk ellenére is be kell fejezni
szemlénkét. Jövöre majd többet.

Bolgár lapszemle.

Román lapszemlénk helyett ezuttal a bolgár la-
pok felett is rövidke szemlét tartunk. Bulgáriában a
hírlapirodalom még csak keletkezében van. A bolgár
lapirodalom fejlődésének akadályai: 1-ször a rossz
közlekedési utak, és 2-szor az ország mostani kényes
politikai helyzete. A philippopoli események előtt két-
szerannyi lap jelent meg ott, mint ma. Minden párt-
nak megvannak lapjai. Lássuk ezeket.

Szófiában öt bolgár lap jelenik meg, u. m.
1. „Tirnovoska Constitntia“, (azaz Tirnovai Alkot-
mány); kormánylap, s mint ilyen, oroszellenes, de
eszélyes, Kara weloff miniszterelnök közlönye, meg-
jelen hetenként kétszer a „Magyar Polgár“ nagyságá-
ban. 2. „Svetlina“ (Tákllya), a szabadelvű ellenzék
lapja, mely pártnak feje Zancoff, az oroszbarát. A
lap megjelen hetenként kétszer a „Gazeta“ alakjában.
3. „Nesavissimoste“ (Függetlenség), erősen orosz-elle-
nes érzelmű lap s ultra-radikál; megjelen hetenként
két ízben. 4. „Democrate“ nem pártlap, hanem Be-
loff mérnök lapja socialis irányzattal. 5. „Napred“
(azaz „Előre“); ez sem pártlap, hanem Kardjieff
őreg tanár tulajdona; nem tulzó lap, de a kormányt
és az oroszokat is keményen ostromolja; az orosz
befolyást az ország aspirációival összeférhetetlennek
tartja. Megjelen hetenként egyszer a „Brassó“ formá-
jában.

Kelet-Ruméliában jelenleg csak két bolgár
lap van s mindakettő ellenzéki, azaz nincs megle-
gedve a jelen helyzettel, hanem a teljes unió mellett
izgatnak u. m. 6. „Soedinienie“ (azaz Unio) hetenként
egyszer, és 7. „Prauda“ (azaz: Igazság.)

A vidéki városokban csak Ruscukban van
egy kormánylap. 8. „Slavlnianin“ czime; öt év óta,
hetenként háromszor jelen meg s az a nevezetes róla,
hogy jövedelmez is. Szerkesztője Stantchoff. Az
ellenzék is alapított ott közelebb lapot. 9. „Russensky
Courier“ (azaz „Ruscuki Futár“) cím alatt. Ezeken
kívül vannak még Szilisztriában. 10. „Zora“ (azaz
„Virradat“) című ellenzéki és Konstantinápoly-
ban: „Zornicza“ (azaz: Hajnal) című lapok. Az
utóbbi az amerikai methodista ker. felekezet lapja,
célja megnyerni a protestantizmusnak a bolgárokat.
Szerkesztője Thomson. A lap az orosz befolyás el-
len harcol.

Ennyiből áll jelenleg a bolgár politikai lapiroda-
lom. Nem valami sok. Ezeken kívül vannak még Szó-
fiában 12. egy kereskedelmi, 13. egy orvosi, 14. egy
iparlap, 15. Várnán egy orvosi; tehát szaklapok s
ezekkel együtt a bolgár lapok összes száma 15.

A bolgár lapok 500—1000 példányban jelennek
meg, a legkevesebb 100 példányban. Előfizetés évi
15—20 frank.

Érdekes történetet beszél el kutforrásunk a „Ma-
ricza“ című ujság egyik szerkesztőjéről Filippop-
otból. A szerkesztő neve Magyaroff, ki midőn
a forradalom kiütött, épen esküvőn volt egy falusi
templomban, de épen a szertartás alatt a forradalmá-
rok betörték a templomban, a szertartást megszakítot-
ták és kényszerítették Magyaroffot, hogy kövesse
őket. A már félig menyecske nem akart jegyesétől el-
válni és kísérte ezt Bulgáriába. A Balkánon átjőve, a
legelső utmelletti faluban ismét templomba mentek és
ott megesküdtek s aztán Szófiába menve egy hó-
napot ott töltöttek. Itt azt az ügytelenséget követte el
Magyaroff, hogy meglátogatta Zancoff muszka-
érmű minisztert s a miatt a mézes heteket félbe
kellett szakítani; Tirnova közelébe Elena faluba szám-
űzetett. Így aztán a „Maricza“ lap a forradalom után
többé nem is támadott fel.

Czenkalji.

Jogegyenlőség.

Nulla dies sine line. Nem mulik nap rosszul
sikerült bohózat nélkül a román ellenzéki lapok ré-
széről, s az egyetlen sajnos benne az, hogy vannak
okos emberek is, kik a sületlen komédiát igazi drámá-
nak veszik!

A Zondorfi csata után — az oroszok és poro-
szok között — Nagy Frigyes egy csomó fogoly kal-
mukra mutatva, egyik tábornokához keserű hangon
így szólt: „Látja, ilyen emberekkel kell harcolnom!“
Csak az képes e szavak keserűségét teljesen át-
érezni, a ki egyszer életében abban a kellemetlen
helyzetben volt, az igazság érdekében az ellenzéki oláh
lapokkal szembe szállani. Ily küzdelemben a diadal
sem dicsőség, mert tulságos nagy áldozatot igényel: az
önmegtagadás nehéz áldozatát.

Az örület nyilvánulása lehet néha mulatságos is;
de többnyire lehangoló. Több általam meglátogatott
bel- és külföldi tébolydát szomoruan, nyomott kedély-
hangulatban hagytam el, és csak egyszer — Bécs mel-
lett — nevettem jó ízűt, a midőn egy ily szerencsét-
len az udvaron találkozáva, tőlem egy pár krajczárt

kért dohányra, s utána tevő: „Ego sum Theologus et deo portare lignum!” (Én theologus vagyok és fát kell hordanom!) De a mi betegek nem kedélyesek, sőt annál unalmasabbak.

A gyöngyök a tenger iszapjában hevernek és csak a tisztátalan habokat látjuk a felszínen kérkedni; s ezt tapasztalva, nem tudjuk rosszakaratú, korlátolt ellenfeleinket gyűlölni mint megérdemlik, és mert erre igen kicsinyek is, úgy járhatnánk velük, mint én magam egy kis irnokkal, kit egész méltatlanul gorombának tartottam, mivel ülve maradt, midőn az egész disztigált társaság felállott: úgy látszott, mintha egy sarokban az asztal mellett ülne, pedig ő volt a legelső, ki felállott. És különben: plus bête que méchant, je n'ai pas la courage de la damner.

Vagy tán azért kárhoztassuk, mert nem őszinte, nyilvánulásaiban valótlán, és velünk szemben igazságtalan? Ez sem járja.

Momosz, a boldog istenek Paprika Jancsija azt az ajánlatot tette, hogy az emberek mellé egy kis ablakoska alkalmaztassék, de szerencsére az égiek által leszavaztatott. No még ez kellett volna!

Brrrrr! A látszat fenséges adománya meg az álcázaskodás mivé lennének? Haszontalan mesteresség, érdem érdemjel nélkül, királyi korona — és szent dicsfény nélkül. És jó isten! mi lenne a „Tribuna“-a, a „Gazeta“-ból és a szeretett „Kronstädter“ nénikéből. Hisz éhen halnának a szegény párok!

A mi jó Jóhiszemű „Brassó“-nk illoyális nemzetiségi ellenzékeinknek oly baráti jóakaratu szavakkal, hogy a követ is meglágyítaná, napról-napra magyaráztatja, mily ferdén értelmezik ökelmek a jogegyenlőség fogalmát, és mint zavarják össze az elválaszthatatlanság a polgári jogokat és köteleességeket; de meg is járta vele, mint Thümmel a jó vak Pfeffel, ki nagyot kacagott, valahányszor az beszéd közben ismétlé: „Nézze csak kedves Pfeffel!”

Epiktét szerint: Nem magok a tárgyak, hanem azokról való véleményünk okozza a kellemetlen érzést. De a legnagyobb szerepet a képzelet játsza. A nagy francia háború alatt egy jómodu drezdai polgár, kinek házában egy század francia volt elszállásolva, azt képzelte, miszerint ő Párisban a francziák vendége, visszagondolván a régi német vagyonszerzés jogára, és a francziák által ellopott szobában üldögélve, a gonosz játékot nyájas arccal szemlélte, mi alatt pincze és konyha mindegyre üresebbé lettek.

(Vége következik.)

A román irredentizmus.

H. J-től.
(Folytatás.)

Ime Moldva- és Oláhország történelmi fejlődésének hü vázlata. Czáfolatlan történelmi forrásokon alapuló esetleges helyreigazításokat bármely oldalról köszönettel fogadjuk s annak illő módon meg is felelünk.

A vázlat kerete írás közben kissé kitágult a következő megfontolásból:

Az igazság szép dolog és érdekhajhászó, színeskedő korunkban nem lehet eleget ismételni. Meg van még egy más dolog is. Él köztünk két nemzetiség, mely öröktől fogva kifelé gravitál, — kevés, becslésre méltó kivétellel — a hazát nem szereti s a hol teheti, becsmerli, gyűlölt és megvetés tárgyává teszi. De ha még igazságos volna!

Ez a két nemzetiség az erdélyrészi szász- és oláhság.

Végzetes önámítás volna hinni, hogy csekély anyagi és szellemi sulyoknál fogva hazájoknak mit sem érhetnek. De ellenkezőleg mindig ártottak és ártanak most is Magyarország reputációjának. E helyt sok közül csak két esettel szolgálunk.

Vegyük kézhez a Mayer-féle népszerű, sok kötetű lexicon, mely sok ezer példányban van Európában elterjedve s a mely tudósoknak s nem tudósoknak „megbízható segédkönyv gyanánt szolgál.” Olvassuk el a „Siebenbürgen“ (Erdély) alatti cikket. Vajjon ennek elolvasása nem azt a benyomást teszi reánk, mint ha közvetlenül a „Siebenbürgisch-deutsches Tagblatt“ és a „Szász-német néppárt“ közös konyhájából került volna ki? Ezen cikket szerzője pedig senki más, mint dr. Teutsch G. D. Nagy-Szebenben!

Itt a másik példa:

Minden komoly, számba vehető történész ismeri ama ezer meg ezer szálat, mikkor a hajdani Moldva- és Oláhországok sorsa — kevés megszakitással — Magyarországhoz volt fűzve, a honnan gyakran nyertek hathatós támogatást. Nézzük most már, miként lett ez méltatva.

A hatvanas években Lipcsén Rattek és Welker által, sok tekintélyes németországi publicista közreműködése mellett, 14 kötetben kiadott „Allami-Lexicon“ (Das Staats-Lexicon, Encyklopädie der sämtlichen Staatswissenschaften für alle Stände), a X kötetben Moldva- és Oláhországról is tartalmaz egy nagyobb cikket. Az egész cikk csupa dicsőség és fény, ők mind az oláh hős Schlemihlek, legkisebb árnyékok sincsen; a Magyarországhoz való viszony részint teljesen ignorálva, vagy ferdén, valótlánul van előadva. Az egész olyképen nyújt, mely a történelmi

hűségétől merőben eltér. Míg a két fejedelemiség nyolcz kimagasló uralkodóját egekig magasztatja: a számos testvér és rokonyilkosság, vérszomj, zsarolás, hit- és szószerzés, valamint butaság által kivált fejedelmeket eleszkamotálja. És ezen cikket egy erdélyi román, Maiorescu J. írta. Már ebből a két példából láthatni, hogy a két nemzetiség agitátorai nem egészen ártalmatlanok. Mert nem szabad feledni, hogy az említett „Staats-Lexicon“ oly mű, mire nemcsak diplomaták, de a világ legnagyobb zszurnalistái, sőt a szászok és románok is hivatkoznak, mint valami noli me tangere-féle forrásra.

Itt tehát és egyebütt is mi huzzuk a rövidebbet s protestálásunk ily merényletek ellen ép annyit használ, mint azon uriember elkésett kívánsága, ki a midőn hajának egész kurtára való nyírása után, a borbély odanyújtja neki a kézi tükröt e szavakkal: „Jó lesz-e kérem így?” — Egész komolysággal viszonozza: „Jó lesz, de csak egy keveset hosszabba kérem hagyni.”

Rekapituláljuk most már Moldva- és Oláhország történetét s vonjuk le abból a megfelelő következtetéseket.

Az előbb nevezett 639- az utóbbi pedig 496. évig állott fenn, mint külön ország saját nemzeti fejedelmek alatt s a mint láttuk, faji rokonságból eredő barátságos viszony nemcsak, hogy soha ki nem fejlődött köztük, de mindig készek voltak egymásra rohanni és egymást összemarcangolni; — és e kölcsönös pusztításoknál többnyire idegen zsoldosok szerepeltek.

Teljes függetlenségben a két ország egyike sem tudta magát csak rövid ideig is fentartani. Nagy István, kinek uralkodása alatt Moldvaország hatalmának délpontját elérte, sok szerencsés harcz után kénytelen volt beismerni, hogy országa csak egyik hatalmas szomszéd védszánya alatt menthet meg a felbomlástól — és az oláh legendák hőse, az oláhországi hős Mihály pedig abban a perczen elbukott, midőn magyar terület után akart nyulni és a román tulzók agyában még most is rajongó Dákó-Romániát alapítani akarta. És ez ezután sem lehet másképp: az a román fejedelem, a ki ily kalandos irredentistikus terv kivételére vállalkoznék, a talajt láb alul azonnal elvesztené és bukása elkerülhetetlen volna. Nemcsak Ausztria-Magyarországgal, de Szerbia, Orosz- és Törökországgal is meggyűlne a baja; ily eszeveszett politikát, pedig csak az irredentisták bárgyu, tudatlan firkászaitól mernénk feltenni, kiknek nincs mit veszteni valójuk, sem anyagilag, sem szellemileg. Mit bánják a hazaellenes oláh lapok, ha Románia a kancsuka alá kerül, csak legyen elég előfizetőjük és maradjon meg nekik a „sárban fetrengés“ szabadsága. Mi nekik Hekuba? Az a sok hazafiai töprengés mind nem igaz, az csak mondván csinált.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hír. Gróf Bethlen András főispán ur Ó méltósága f. hó 13-án d. u. az omnibusz vonattal városunkba érkezett.

Kuriozum. Beillenék éleztapokba is az a magyarság, melylyel Brassó város tanácsa néha napján kiadott magyar aktákban él. Legujabban a tanács egy hivatalos irata került kezünkbe. Egy helybeli ügyvédnek szolt. Címe: „Hűtös ügyvéd“ — Véletlenül talál e czim, mert az illető t. ügyvéd ur néhányszor le-hűtötte már a t. tanácsot. — De különben hites nem azonos hűtös-sel. Nagyon is különböző fogalmak Lám, ha nincs magyar tisztviselője is a tanácsnak!

Ébredj román! Szerdán este, mint nekünk jelentik Bolgárszegben a román diákok valami szerenád-ot adtak s ez alkalommal az „Ébredj román!“ czimű forradalmi dalt énekeltek hosszú ideig az utón végig Bizony jobban illenék nekik a könyv.

Színház. Egnapi szünet után csütörtökön Szigeti József jeles színművésznőnk „Czigányprincz“ (Nagyidai czigányok) czimű három felvonásos nagy, látványos színműve jutott előadásra. Tárgya a mohácsi vész után játszódik, azon korban, midőn Magyarországon két fejedelem uralkodott, Ferdinánd s Zápolya János. Ez utóbbi elhalálozván, a törökök nejét, Izabellát ültetik a trónra, illetve Erdély fejedelemségébe. Nagyida vára azonban nem akar meghódolni Izabellának, a miért ez a törökök által ostrom alá kárja vétetni. A csekély várórség nagy örömmel fogad egy csapat kőborló czigányt, hogy ezek is segédelmükre legyenek. Igérnek nekik czigánykirályságot, mibe ezek annyira belelének magokat, hogy az időközben megfogott várórség felett tulsulyra jutván, a várat is már-már kezökbe kerítik, midőn a vár asszonya a szerelem közbejártásával meghódol s ezzel vége van a czigánykirályságnak. Az előadásról nehéz sok jót mondani. Veressné (Nagyida asszonya) meglehetősen játszott volna; Polgárné (Róza) igen szép toilleket mutatott be, de nagyon gyengén énekelt. A czigány vajda, Szabó Gyula, elrontotta azon szép alakot, melyet szerző e szerepnek szánt. Egyedül Sziklai (Zsiga) volt, a ki — ha nem is mindenben, de legalább kissé felélénkítette a közönséget. Baranyai (Kapuin busa) ma határozottan legjobban játszott. Igen találóan volt maszkírozva is s jól is adta a telhetetlen basa szerepét. A többi szereplőről elég ha hallgatunk. Legfeljebb, ha ama kedves kis eunuchot említjük még meg. Az előadást, melyen meglehetősen számu közönség volt, gróf Bethlen András főispán Ó méltósága, — ki tegnap délután érkezett haza — csaknem mindvégig hallgatta.

Öngyilkosság. Pech Wilhelmin, 34 éves, diákok özvegye f. hó 12-én este 9 órakor a vár-utczában 207. hsz. alatti lakásában felakasztva találtatott. Szegénység és régi csüggedség a tett okai.

Nyilvános köszönet. A belvárosi széles utcái igen tisztelt szomszédság a helyi közmivelődés előmozdítására 500 frt kegyes adományt határozván, ebből t. Vadady Rafael ur felhívása folytán, a nevezett célra az ev. ref. egyháznak is 50 frtot volt kegyes juttatni. Midőn ezen, egyfelől az adományozók nemzetiségen és felekezetiágon felül emelkedni tudó méltányos és igazságos, ugy másfelől az indítványozó ur gondos és szilárd hitbuzgó érzelmeiről tanuskodó s mások által is követést érdemlő tett arra valóban méltó: nem tehetem, hogy mint a helybeli ev. ref. egyházközség tanulási alapjának kezelője, mind a t. szomszédságnak, mind t. Vadady Rafael urnak érette ezennel nyilvánosan köszönetet ne mondjak. Brassó, 1886. máj. 9-én. Kis András egyh. iskolapénztárnok.

A kuton. A kutaknál ismét a régi zavarok kezdenek lábra kapni. Tegnapelőtt este egyik nagy-utczai kuton a kocsisok katonák és oly zavart provokáltak, hogy Mars hős fiait kántották oldalfegyverőket és kevésbe mult, hogy annak hasznát nem vették. Közönség volt elég, de rendőrnök hire sem.

Kombinációk. A szebeni főispáni állás betöltése különféle kombinációkra ad alkalmat. Legujabban a „Hermanstädter Zeitung“ elmélkedik e fölött s azt sűti ki, hogy Gróf Bethlen András fog Szebenmegye főispánjának s szász comesnak kinevezetn, — helyébe pedig Potsa József háromszéki főispán jönne. Honnan veszi e hirt t. laptársunk, nem tudjuk, de hogy komoly alappal nem bír ez idő szerint, az tény. Hagyjuk a kombinációkat avatottabbaknak s várjuk be türelemmel, mi fog történni. — Mi legalább ugy tudjuk — s ezt óhajtjuk — hogy Gróf Bethlen András Ó méltósága megmarad brassómezei főispánnak s Potsa Háromszékének.

Lómészárszék. A fővárosi VII. ker. kapitányság egész konzociumnak jutott nyomára, mely üzletszerűleg azzal foglalkozik, hogy lovakat vásárol össze s azok husát több budapesti vendéglőnek adja el, a kik aztán a lóhust mala fide tálalják a bona fide rostélyost rendelő vendégeik elé. Ugy a lóvásárló ügynökség, mint a vendéglős irányában erélyesen folyik a nyomozat, melyet Szűcs VII. ker. rendőrfogalmazó vezet.

A cserebogár pusztításai. Roppant busztitást vitt vöghez a hallatlan mennyiségben megjelent cserebogár É. Mihályfalván s környékén, aztán Szalacsont Ottományban, É. Adonyában s egyebütt. Szalacsont az iskolás gyerekekkel szedették minden s rengeteg, mennyiségben gyűjtötték össze, aztán leforrázták s a sertéseknek adták.

Hibaigazítás. Lapunk legutóbbi száma „Román irredentizmus“ czimű cikkének, 71-ik sorában 90 év helyett 9 év áll. Egy zérus valahogy kiesett. Kérjük ezt szives tudomásul venni. — Tárcaánk 18-ik versszakában pedig „Kívánságunk“ helyett *Kiválságunk*, továbbá a 19. és 20-ik versszakokban „Köztük“ helyett: *Köztünk* (t. i. a szászok között), s végre a 23-ik versszakban „Megölel“ helyett: *Megölelt* olvasandó.

Törvényeségi esernök. A brassói királyi törvényszéknél 1886. május 15-én tartandó nyilvános polgári ülésben előadatik: Popovits Andrásné Pop B. Helenának, Pop B. János és társai ellen vagyon közösség megszüntetése iránti pere. Guwelka Jánosnak Govra Nicolae elleni számadásos pere.

Piaczi árak

Brassóban, 1886. május hó 14-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hektóliter	Buza	legszebb	6.90
		közepes	6.70
		vegyes	6.—
	Rozs	legszebb	3.80
		közepes	3.50
	Árpa	legszebb	2.60
		közepes	2.40
	Zab	legszebb	2.10
		közepes	1.95
	Törökbuza		3.50
Kilogr.	Kása		3.20
	Borsó		—
	Lenese		8.—
	Fuszulyka		3.80
	Lenmag		10.—
	Burgonya		.75
	Marhahus		—36
	Disznóhus		—36
	Juhhus		—
	Faggyu (friss)		—30

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. május hó 13-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.66 vétel	8.68 eladás
„ezüstpénz à 20	8.62	8.70
Napoleon d'or (aranypéz)	10.—	10.01
Török lira	11.26	11.28
Orosz imperial	10.28	10.30
Arany	5.88	5.90
Orosz papirrubel	123.1/2	124.3/4

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

A nagy-utczai 488. számú házban

több egyes

pinczehelyiség

bérbe adandó. Tudakozódhatni ugyanott

dr. Otrobán Nándor

(208) 1—4

tulajdonosnál.

Szám 6111./1886. t.l.k.vi.

Árverési feltételek

nagy-szöllősi *Anea Kie s társai* végrehajtóknak nagy-szöllősi *Gligor Jüon s neje* végrehajtást szenvedők elleni 13 frt 05 kr tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében.

1) Az 1886. évi július hó 8-ik napján délelőtti 10 órakor Nagy-Szöllős község házában megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatnak az erzsébetvárosi kir. törvényszék s a segesvári kir. járásbíróház területén lévő nagyszöllősi határon fekvő, a nagyszöllősi 608-ik számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—7. rendszám és 452, 453, 1026, 1863, 2490, 8448, 10070. és 10089. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra 484 frt 29 krban ezennel megállapított kikiáltási árban.

2) Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

3) Árverezni szándékozók tartoznak az egyes ingatlan becsárának 8%-át, vagy is összesen 38 frt 74 krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törv. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4) Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az 1881. évi decz. hó 6-án 39,425. igazságügyminiszteri sz. alatt kelt rendeletben előírt módon az erzsébetvárosi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. — Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napjától tűzkár ellen biztosítani.

5) Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és az átruházási illetéket viselni.

6) Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép és annak haszna azon időtől fogva őt illeti.

7) A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. évi LX. törv. czikk intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap

alatt az idézett törvényczikk 147. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8) A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tette, az általa megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. évi LX. t. cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés fog elrendeltetni.

Segesvárt, 1886. márczius 11-én.

A kir. járásbíróház m. telekkönyvi hatóság.

Máthé.

kir. aljárásbíró.

(191) 1—1

Egy bolthelyiség

kiadandó azonnal, vagy pedig szt. Mihály-naptól kezdve Ó-Brassó 662. h. sz. alatt, szemben a „Bukarest” szállodával. — Bővebb értesítés kapható ugyanott a házban.

(201) 2—2

Kölcsön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m: háztulajdonos, gazda, bérő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm útján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 frt-tól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány útján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitelkölcsönt. Minden 100 frt kölcsönösszeg havi 2 frt betéttel törleszthető.

(127) 5 10

5%-os bank-kölcsön

közvetítették földbirtokra 400 frttól kezdve egy millióig, 17 évre 5%, 25 évre 1 1/2% töketörlesztéssel. Községi kölcsön 40 évre 1 1/2% töketörlesztéssel. Jó anyagból épített városi bérházakra 25 évre 2 1/2% töke törlesztéssel. Házkölcsönök az előírt becslési költség előre leteendő

Földbirtoknál a kataszteri birtokivben kitüntetett évi tisztajövedelem 12-szeres összege kölcsönkép adatik. — Nagyobb töketörlesztés bármikor teljesíthető.

Ügynökök tisztességes provízió mellett működésre felkéretnek.

Levelekre csak 30 kr. levélbélyegben leendő beküldése mellett adatik válasz.

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája, Budapest, VII. csömöri-út 37. sz. I. em.

Van szerencsém jelenteni a n. é. közönségnek, hogy

FIALA MÓRICZ ur könyvkereskedését készpénzzel magamhoz váltottam

s mint ilyen, a nála eszközölt rendeléseket magam fogom teljesíteni, nevezetesen a folytatólagosan megjelenő füzetek kézbesítését, mely ezentul gyorsan és pontosan fog teljesíteni.

Ugyanekkor bátorkodom köny-, író-, rajzszerkekből és képekből álló

nagy raktáromat

a legdusabb választékban b. figyelmükbe ajánlani s kérni b. támogatásukat.

Kiváló tisztelettel

(203) 1—2

Altstädter Antal,
Klastrom-utca 12. sz.

(175) 2—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ,

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujjonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és söresarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiac közvetlen közelében.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Könyvtár

BARTHA R.

Lakások.

Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, **szt. Mihály-napjától fogva**, — továbbá 2 szoba s konyha **azonnal kiadók.**

A lakások külön-külön bejáratlall ellátvák.

Bővebb megtudható

(176) 3 3

VASADI JÓZSEF

háztulajdonosnál.

3573.—1886. számhoz.

(185) 2 - 3

Árlejtési hirdetmény.

A Nagy-Küküllő vármegye által Segesvárt a várbán építendő megyeszékház és mellékepülete felépítéséhez szükségelt kömüves, kőfaragó, ács, bádigos, cserépfedő, vasnemű, asztalos, lakatos, mázó, üveges, szobrász, festő és kályhamunkák készítésére és szállítására a következő feltételek mellett ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.

1) Az árlejtésben részt vehet mindazon szakértő iparos honpolgár, ki üzlete folytatására hatósági engedéllyel bír.

2) Ajánlatok az egyes munkákra külön-külön, valamint az összes munkákra is elfogadtatnak.

3) Az egyes munkákra vonatkozó előmérétek a vállalkozók rendelkezésére bocsátatnak, kik kötelesek abba egységáraikat beiktatni s a végösszeget számokkal, mint betűkkel kiírni. Csak azon ajánlatok fognak figyelembe vétetni, melyek a kiszolgáltatott eredeti ivenk nyújtattak be.

4) Távirati uton küldött ajánlatok nem vétetnek figyelemre.

5) Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve 1886. évi július hó 3-ik napjának déli 12 órájáig Nagy-Küküllőmegye alispánjánál nyújtandók be. — Később érkezett ajánlatok nem fogadtatnak el.

6) A beérkezett ajánlatok az építési bizottság jelenlétében ugyancsak folyó évi július hó 3-án délután 4 órakor fognak nyilvánosan felbontatni

7) Tartozik ajánlattevő vállalkozó a vállalati általános feltételek 5 §-ában megszabott 5% bánatpénzt az ott körülírt módozatok és kikötések figyelembe vétele mellett Nagy-Küküllőmegye pénztáránál az ajánlat beadása előtt letenni s az erről szóló nyugtát ajánlatához csatolni.

8) A megye törvényhatósága fentartja magának azt a jogot, hogy ajánlattevő vállalkozók közül a jutányosság szem előtt tartása mellett azon vállalkozót bizza meg a munkák végrehajtásával, ki a jó és helyesen készített munkák teljesítése iránt már eleve legtöbb biztosítékot nyújtani képes.

9) Tekintettel arra, hogy az építendő megyeház helyén most fennálló épületek lebontása által tetemes mennyiségű terméskő és téglanyag nyeretik, a mely anyag minőségéhez képest a megyeház építésénél felhasználható leszen, a kömüves munkákra pályázó vállalkozó köteles ajánlata végén azon összeget megnevezni, a melyet ő a régi házaknak általa történendő lebontása által nyert s az építésné felhasználható anyagokért ajánl.

Megjegyeztetik, hogy vállalkozó ebbeli ajánlatában a lebontás és a törmelék elfuvarozása, egyáltalán az építési helynek tiszta átadása bennfoglaltatik s hogy a vállalkozó által ajánlott összeg annak első kereseti kimutatásából fog fizetesképen levonatni.

10) A felsorolt munkákra vonatkozó általános és különleges vállalati feltételek és tervek Segesvárt az alispáni hivatalban, valamint Budapesten Alpár Ignác építész és műegytemi tanársegédnél (VI., Teréz-körút 7.) betekintheők, — ugyanott fognak a jelentkező vállalkozóknak a munka kivonatokat kiszolgáltatni.

11) Vállalkozó vagy annak meghatalmazottja a munka-kivonatokat átvételénél köteles a vállalati általános és különleges feltételeket aláírni, mely aláírás által azt bizonyítja, hogy azokat ismeri s hogy ajánlatát azok figyelembe vétele mellett nyújtja be.

12) A munka a szerződés megkötése után azonnal a régi épületek lebontásával megkezdendő és ugy folytatandó, hogy a megyeház és mellékepülete 1888. augusztus 1-én rendeltetésének okvetetlenül átadható legyen.

Kelt Segesvárt, 1886. évi április hó 28-án.

Szoboszlai,

Nagy-Küküllőmegye alispánja.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 12—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 325. sz. a.

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világtkiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendesen s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezeség mellett.

Ugyanitt diófa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87)21—25